

»Aa ja — ogsaa han! Det lille Nervemenneske har virkelig været noget af en Oplevelse for mig. Men jeg tænkte dog ikke saa meget paa ham personlig som paa det nye Partiprogram, han har læst op for mig. Det skulde jeg jo gerne kunne underskrive, og det vil ikke falde mig ganske let.«

»Hvorfor? Det indeholder da vist ikke stort andet end det gamle.«

»Naa, der er dog givet Anvisning paa endnu et Par Ribben af Næstens Side. Men det er forresten slet ikke Spisesedlens Længde, der generer mig. Denne stadig lille friske Vildmandsappetit kunde endogsaa have været meget fornøjelig, dersom der ikke saa totalt havde manglet Kryderi til Maden.«

»Og hvad er det?«

»Jeg savner lidt Musik. En eneste besværgende Trommehvirvel bare. Blot saa meget som en Draabe Blod ofret til den store Waw-Waw i Skovene. Uden en Smule Trolddom gør man nu engang ikke Kannibaler lykkelige.«

»Jeg maa igen bede Dem om at sige lige ud, hvad De mener.«

»Ja det er virkelig ikke saa let. Og det er ogsaa en af Grundene til, at jeg har faaet Frygt for Valgtribunen og Krostuemøderne og det smurte Mundlær. Men — ikke sandt? — De veed vist, at jeg hjemme paa min Gaard har gjort et Forsøg med at oprette